

telse strax, og, naar man seer hen til den sidste Paragraph, som jeg har foreslaaet tilføjet Udstaet, saa vil man finde, at jeg venter en gennemgaaende Tarifförändring om 3 Aar; til den Tid vil man kunne gjøre den næste Nedsættelse. Det ærede Medlem, som talte sidst, sagde, at han ikke kunde forstaae sig paa, hvorledes man kunde begrunde et saadant Forslag paa en Anskuelse, som gik ud fra et Middelstal, — og dernæst troer jeg han sagde, at man her vel skulde lægge Mærke til, at man ogsaa maatte see paa de danske Fordringer og gaae den Middelsvei, som ligger imellem det, som nu findes i Holsteen, og det, som findes heri Danmark. Det forekommer mig, at han omtrent udtalte sig saaledes. Derfra kom han imidlertid til at gaae den Middelsvei, som af Regjeringen er gaaet, men saa bliver Forskjellen jo ikke mellem Principet, men blot mellem Tallene. Naar jeg har den Overbeviisning, at idetmindste for eet Aar, eller saa omtrent, behøve de nuværende Fabrikanter en højere Told for at realisere de Forretninger, hvorpaa de nu have indladt sig, saa seer jeg ikke, at det af ham er oplyst at være urigtigt, at den Nødvendighed paa nogen Maade er beviist ikke at være tilstede. Den ærede Ordfører har selv indrømmet, at medens Udvalget har confereret og samtalt med de forskjellige Fabrikanter, har det ikke kunnet opfordre dem til at meddele sig Udskrifter af deres Bøger og Oplysninger af den Art. Jeg troer nu, at Udvalget havde havt fuld Frihed til at gjøre Opfordringen, det kunde ikke tiltvinge sig dem, men det kunde bede Bedkommende derom, og det kunde derved see at komme over paa positive Beregninger. Det er blevet oplyst her, at Fabrikdirecturens Anskuelse af Sagen for en væsentlig Deel har ledet det ærede Udvalg; men vi have dog ikke seet det træde saa skarpt frem i Beretningen, at vi egentlig have kunnet see det, naar ikke det ærede Medlem for Kjöbenhavns 4de Valgkreds (Nothe) havde henledet Opmærksomheden paa, at det var det, hvortil man maaskee nærmest skulde slutte sig. Det forekommer mig derfor, at jeg er fuldkommen berettiget til at sige, at der her er et Hul i Betænkningen. Iøvrigt vil det vistnok være meget unyt-

tigt at kæmpe for den Sag, som jeg anseer for den rette, efterat den høitærede Finanzminister har udtalt sig mod den paa den Maade, han har gjort. Vel har han ikke sagt: Det er mig umuligt at gennemføre denne Toldsats i Holsteen, — det var egentlig det, som dog nærmest skulde være det Afgjørende — men han har indtrængende opfordret Thinget til at gaae ind paa Mindretallets Forslag; og, da det nu overalt, hvor det gjælder om at hjælpe Folk til en Planke, naar de ikke kunne finde en Vaad, er bedre at gjøre dette end maaskee berøve dem begge Dele, saa skal jeg ikke være utilbøielig til at tage mit Forslag om en Toldsats af 5 Rbdlr. 42 ff tilbage, skjøndt ingenlunde fordi jeg er overbevist om, at det er en retfærdig Handling at gjøre det. Jeg er fuldt overbevist om, at den retfærdige Vei at gaae er at begynde med en Toldsats af den Størrelse og fastsætte en vis Aftagen for ethvert Aar i Løbet af de 3 Aar, indtil man kom til en Størrelse, hvorved man siden haabede at kunne blive staaende, og det har jeg antydnet fra det første Dieblif, jeg beskæftigede mig med denne Sag, og den Overtydning har jeg endnu. Naar man atter har lagt Vægt paa, og det har navnlig Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad), at man skulde tage Hensyn til Consumenterne og i Særdeleshed til de ubemidlede Consumenter, saa skulde Udvalget have gjort et andet Forslag, saa skulde det have gjort et Forslag, som gik løs paa at nedsætte Tolden paa de Sukkere, som især forbruges af disse Consumenter. Det er Tolden paa Raasukker, som fordyrer de Sukkere, som forbruges af den store Mængde heri Landet (Hør!), det er ikke Forskjellen mellem Raasukker og raffineret Sukker, som det kommer an paa, men det er Tolden paa Raasukker. Det er Raasukker, som for Diebliffet bruges ganske almindeligt, og det kan bruges, endogsaa uden at Noget som helst kan indvendes imod det for Synets Skyld. Man skal lægge Mærke til, at dette Forbrug af Raasukker af visse Arter er saa stærk, at, tiltrods for Tolden paa St. Croix Sukker og fremmede Sukkerarter her, saa staaer dog St. Croix Sukker næsten stadig over den Brits, som betales for de høiest for-